

In memoriam

DRAGO KEBER (1934 — 1985)

U vječni ponor bez povratka iznenada je otišao naš popularni Klempo. Njegovo je članstvo u Speleološkom odsjeku PD »Željezničar« bilo kratko (1959 — 1962), ali je već njegov prvi ulazak u podzemlje pokazao da smo dobili izvanrednog člana — istraživača i velikog prijatelja. Kroz tri godine svog staža u Odsjeku istraživao je špilje i jame na Pelješcu, Braču, oko Lovinca, a posebno špilju

Veternicu i Cerovačke špilje. Svojom hrabrošću i prijateljstvom bez granica, a nadasve svojom društvenošću, kratkotrajno prisustvo u Odsjeku označio je budućim generacijama na najljepši način. Neka mu je vječna slava, jer je i podmuku bolest nosio u sebi na posebno vedar i hrabar način!

Slavko Smolec

MIRKO MARKULIN (1898—1984)

Dana 25. listopada 1984. preminuo je u Zagrebu, u 87. godini života Mirko Markulin, najstariji do tada speleolog u Hrvatskoj. Rođen je 27. rujna 1898. u Križevcima, gdje je završio osnovnu školu. Učiteljsku i višu pedagošku školu završio je u Zagrebu. Službovao je najprije kao nastavnik i direktor Više pučke škole u Zelini, a od 1930. je u Zagrebu kao referent i inspektor za manjinske škole u Hrvatskoj, kada je dobio i naslov profesora. Od 1936. radio je kao inspektor socijalne skrbi za sve socijalne ustanove u Zagrebu, a nakon rata kao nastavnik i profesor srednjih škola u Zagrebu. Godine 1953. otišao je u mirovinu.

Planinariti je počeo u svojoj 14. godini kao srednjoškolac po okolici Križevaca (Kalnik), a poslije u Zagrebu po zagrebačkoj okolici. Članom HPD-a postao je 1936. godine, kada počinje njegovo organizirano planinarenje. Do rata najviše je planinario po Sloveniji (tri puta je bio na Triglavu). Nakon rata, kada je 1948. osnovano PD »Zagreb«, odmah je postao njegovim članom i nastavio planinariti širom Jugoslavije. Sudjelovao je gotovo na svim sletovima PSH i PSJ i na mnogim drugim većim planinarskim manifestacijama. Kao član Upravnog odbora svog društva bio je dugi niz godina stalni delegat na Savjetovanjima ZPP-a. Nakon smrti popularnog zagrebačkog planinara Vlade Horvata, također člana PD »Zagreb«, vodio je brigu o održavanju »Horvatovih 500 stuba« i izletišta »Srneć« na Sljemenu kao i o spomen-izletima na Horvatove stube svake jeseni u ime PD »Zagreb« i Planinarskog saveza Zagreba. Godine 1981. imenovan je počasnim članom PD »Zagreb-matices«.

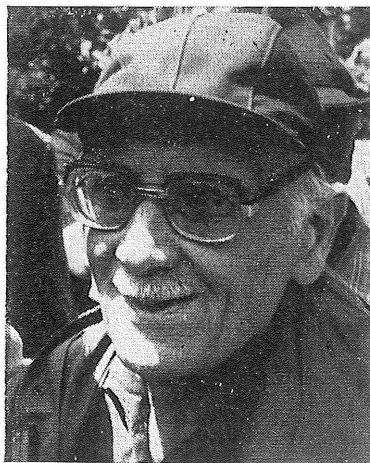
Prvi puta je na speleološko istraživanje išao 1938. u Veternicu, zajedno s drugovima iz HPD-a. Ona je toliko očarala da ju je od tada često posjećivao i, kada je bio sam proširivao njen ulazni otvor (bio je tada velik 40×60 cm) i druga uska mjesta u prvom dijelu špilje. Kada je 15. studenoga 1949. osnovana Špiljarska sekcija (poslije nazvana odsjek) u PD »Zagreb« bio je jedan od njezinih suosnivača i prvih članova, a 1950. postao je pročelnik sekcije. Od tada ju je vodio punih 30 godina, organizirao razne istraživačke akcije, naročito u Lici i Gorskom kotaru, na mnogim je sudjelovao, a odazivao se sa svojim odsjekom i na akcije drugih. Iako u tom periodu odsjek nije postigao osobite rezultate, velika je Markulinova za sluga što je unatoč velikim krizama opstao i djelovao. Ličnost Mirka Markulina bila je pri tom uvijek značajna.

Osobito je volio špilju Veternicu. Zahvaljujući njemu odsjek je godinama vodio brigu o održavanju ulaznog dijela, a često je i on sam čistio stepenice i putove po špilji, nadajući se da će jednog dana postati prava turistička špilja.

Kao pročelnik odsjeka dugo je godina bio članom KSPSH. Bio je i jedan od suosnivača Speleološkog društva Hrvatske (1954) i član do smrti, a bio mu je dugogodišnji blagajnik. Kroz cijelo to vrijeme odgajao je svoje članove u duhu prijateljstva i suradnje.

Prilikom dodjeljivanja prvih planinarskih naziva »speleolog« u Hrvatskoj (1970) KSPSH mu je taj

naziv dodijelila bez polaganja ispita (značka br. 9), a 1979. mu je dodijelila naziv »speleološki instruktor«, također bez polaganja ispita. Zbog stalne suradnje sa SO PD »Željezničar« u Zagrebu izabran je 1975. za njegovog počasnog člana, a kada je 1980. prepustio vodstvo svog SO-a drugima, izabran je za doživotnog počasnog pročelnika. Za vrijeme svojih izleta skupljao je sve što je planinarski i speleološki zanimljivo i u svom stanu u Zagrebu, uredio mali ali vrijedan planinarsko-speleološki muzej.

Mirko Markulin 1983. god.

Foto: Ž. Poljak

Za svoj rad dobio je mnoga priznanja od kojih su najznačajnija: Srebrni znak PSJ 1958. Priznanje SOFK Zagreba 1968. Zlatni znak PSH 1968. Plaketa PSH 1974. Plaketa SOFK Hrvatske 1977. Priznanje PD »Zagreb-matica« za 30-godišnji rad 1978. Zlatni znak PSJ 1983 i Plaketa »Dr. Josip Poljak« Speleološkog društva Hrvatske 1984.

Markulin je u tisku objavio: Homoljske planine (NP 1949, 344), Aktivnost SDH (Speleolog 1955. 37). Gornja Hajdova hiža (NP 1958. 271). Aktivnost SO PD »Zagreb« (Speleolog. 1959 — 1960. str. 31). SO PD »Zagreb-matica« u 1974. i 1975. godini (Speleolog. 1974 — 1975. str. 17). Speleološki odsjek PD »Zagreb-matica 1948 — 1978 (NP uz br. 11-12. 1978. str. 24), 30 godina speleologije u planinarskoj organizaciji u Hrvatskoj (Speleolog. 1980 — 1981. str. 26).

Vlado Božić